

RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

UITSpraak Nr. 2006/014 Br

in de klacht nr. 2005.2533 (063.05)

ingediend door:

hierna onderscheidenlijk te noemen 'klager'
en 'klaagster' en tezamen 'klagers',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Klagers hebben sinds 24 november 1997, via de Vereniging van Eigenaren, bij verzekeraar een uitgebreide woonhuisverzekering voor hun appartement gesloten. De polis kent een contractsduur van één jaar en wordt ieder jaar automatisch verlengd.

Op 2 augustus 2004 is er schade geconstateerd aan het appartement, welke schade aan verzekeraar is gemeld. Verzekeraar heeft een expert ingeschakeld om de schadeoorzaak vast te stellen en de omvang van de schade te bepalen. Volgens de expert was naar alle waarschijnlijkheid water tijdens hevige regenval in combinatie met windstuwning ter plaatse van de dakrand het gebouw binnengedrongen. De schade werd door de expert vastgesteld op €7.500,- incl. BTW. De expert heeft in zijn rapport van 17 september 2004 vermeld dat het appartement niet meer bewoond werd vanaf april 2004.

Op 15 oktober 2004 heeft verzekeraar zich met een beroep op artikel 11 van de van toepassing zijnde bijzondere verzekeringsvoorwaarden, respectievelijk artikel 293 Wetboek van Koophandel, op het standpunt gesteld dat de schade niet was verzekerd.

Artikel 11 van de op de verzekering van toepassing zijnde bijzondere verzekeringsvoorwaarden luidt:

'De verzekerde is verplicht om ons in kennis te stellen van elke verandering die het risico verzwart en bij verbouwing. Dat dient de verzekerde zo spoedig mogelijk te doen en uiterlijk binnen 60 dagen.

1. Risicoverzwaren

Onder verzwaren van risico wordt in elk geval ook verstaan:

2006/014 Br

(...)

- het buiten gebruik of onbewoond raken van het gebouw.

In deze gevallen hebben wij het recht de premie en/of voorwaarden te herzien, dan wel de verzekering te beëindigen'.

In artikel 4 van de op de verzekering van toepassing zijnde algemene verzekeringsvoorwaarden is, voor zover hier van belang, bepaald:

' 1 De verzekering geeft geen dekking als:

(...)

c. een verzekerde een verplichting uit de verzekering niet of niet tijdig is nagekomen en daardoor de belangen van ons heeft geschaad'.

De klacht

Verzekeraar heeft de goede naam van het verzekeringsbedrijf geschaad door de schadeclaim van klagers af te wijzen. Met name bestaat onvoldoende causaal verband tussen de litigieuze niet-naleving van de meldingsplicht en het risico zoals zich dat heeft verwezenlijkt. Een beroep op artikel 11 van de bijzondere verzekeringsvoorwaarden is voorts in de gegeven omstandigheden naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar.

Het door verzekeraar ingenomen standpunt staat overigens ook haaks op het feit dat de polis is geprolongeerd op 25 juli 2004 onder dezelfde condities en pas op 28 november 2004 heeft geleid tot een wijziging van de polis zij het dat er nog steeds sprake is van een uitgebreide dekking woonhuisverzekering met bijzondere clausules.

Indien klagers onmiddellijk melding zouden hebben gemaakt van het feit dat het pand onbewoond was geraakt, zou de litigieuze schade ook onder de polisdekking zijn gevallen. Immers, op grond van artikel 11 van de bijzondere verzekeringsvoorwaarden bestond een meldingsplicht binnen 60 dagen. In zijn brief van 15 oktober 2004 stelt verzekeraar dat hij bij wetenschap van het onbewoond zijn van het pand een clause op de polis zou hebben geplaatst waarin zou zijn bepaald dat er nog twee maanden uitgebreide dekking zou zijn geweest en daarna uitsluitend brand-/stormdekking. In die optiek zou verzekeraar toch ook nog tot en met augustus 2004 dekking hebben verleend.

Het standpunt van verzekeraar

Op 26 augustus 2004 heeft de door verzekeraar ingeschakelde expert het beschadigde appartement van klagers bezocht en geconstateerd dat het, in tegenstelling tot hetgeen bij verzekeraar bekend was, leeg stond. Klagers hebben verklaard dat het appartement vanaf april 2004 onbewoond was.

Op basis van het rapport van de expert van 17 september 2004, inclusief de verklaring van klager omtrent het onbewoond raken van het appartement, heeft verzekeraar in zijn brief van 15 oktober 2004 de schadeclaim van klagers op grond van artikel 11 van de bijzondere verzekeringsvoorwaarden afgewezen.

Indien verzekeraar had geweten dat het appartement onbewoond was, dan had hij de verzekering niet op dezelfde wijze voortgezet, maar een clause in de polis opgenomen, die - kort gezegd - inhoudt dat tijdens de eerste twee maanden vanaf de leegstand de dekking voor inbraak, diefstal en vandalisme beperkt is en als een pand langer dan twee maanden leeg staat, de dekking beperkt is tot de gebeurtenissen 'brand, blikseminslag, ontploffing, luchtvaartuigen en storm'.

2006/014 Br

Bij tijdige melding was waterschade vanaf ultimo juni 2004 dus niet gedekt. Door de niet-tijdige melding van de leegstand zijn de belangen van verzekeraar geschaad. Op grond van artikel 4 lid 1 sub c van de algemene verzekeringsvoorwaarden biedt de verzekering klagers derhalve geen dekking.

Op 21 oktober 2004 heeft klager telefonisch contact opgenomen met de schadebehandelaar van verzekeraar om door te geven dat het pand op dat moment niet bewoond was. Vervolgens heeft klager op 28 oktober 2004 de leegstand ook doorgegeven aan zijn tussenpersoon. De tussenpersoon heeft de wijziging in het bestand ingevoerd. Dat het pand al langer leeg stond, heeft klager de tussenpersoon niet verteld. Dat verklaart de afgifte van een polisblad met de clause dat het pand vanaf 28 oktober 2004 leegstaat.

De verzekering wordt ieder jaar, tenzij deze door één van de partijen wordt opgezegd, stilzwijgend verlengd. De laatste keer dat de polis van klagers is geprolongeerd was op 25 juli 2004. Op dat moment had de waterschade zich nog niet voorgedaan en was verzekeraar nog in het ongewisse omtrent het onbewoond zijn van het appartement van klagers. Op 26 november 2004 is de melding van de leegstand verwerkt door de afdeling Verkoopservice en hebben klagers een nieuw polisblad ontvangen, waarop als aanvangstijdstip van de leegstand vermeld is: april 2004. Verzekeraar vindt het spijtig dat er enige tijd verstreken is voordat klagers de aangepaste polis hebben ontvangen en betreurt dit. Desalniettemin heeft verzekeraar de goede naam van het verzekeringsbedrijf niet geschaad door de schadeclaim van klagers af te wijzen.

Het commentaar van klagers

Na kennisneming van het verweer van verzekeraar hebben klagers hun klacht gehandhaafd en nader toegelicht.

Het oordeel van de Raad

1. Uit het aan de Raad overgelegde expertiserapport van 17 september 2004 volgt dat sinds april 2004 sprake is van leegstand van het verzekerde appartement. Klagers hebben dit niet weersproken. Klagers hebben ook niet weersproken de stelling van verzekeraar dat deze eerst na ontvangst van het expertiserapport van de leegstand op de hoogte kwam. In redelijkheid verdedigbaar is dan ook het standpunt van verzekeraar dat klager niet heeft voldaan aan de in het hierboven onder Inleiding geciteerde artikel 11 neergelegde verplichting.
2. Verdedigbaar is voorts het standpunt van verzekeraar dat hij door de niet-tijdige melding van de leegstand in zijn belangen is geschaad. Daaraan doet niet af dat verzekeraar bij tijdige melding van de leegstand nog twee maanden dekking ook tegen waterschade zou hebben verleend. Als ingangsdatum voor de resterende twee maanden uitgebreide dekking zou immers de datum van aanvang van de leegstand zijn gehanteerd. Waterschade zou voor klager derhalve gedurende de voor risicowijziging geboden meldingstermijn zonder beperking gedekt zijn gebleven, doch op het moment van schademelding - 2 augustus 2004 - in ieder geval niet meer gedekt zijn geweest.
3. Verzekeraar heeft dan ook, door aan klagers schadevergoeding te ontzeggen, de goede naam van het verzekeringsbedrijf niet geschaad.
4. Dat verzekeraar de melding van de leegstand eerst op 26 november 2004 heeft verwerkt, getuigt niet van een zodanig gebrek aan voortvarendheid dat verzekeraar daardoor de goede naam van het verzekeringsbedrijf heeft geschaad.

2006/014 Br

De beslissing

De Raad verklaart de klacht ongegrond.

Aldus is beslist op 20 maart 2006 door mr. E.M. Wesseling-van Gent, voorzitter, mr. J.G.C. Kamphuisen, mr. E.J. Numann, mr. F.R. Salomons en mr. C.W.M. van Ballegooijen, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Guijt, secretaris.

De voorzitter:

(mr. E.M. Wesseling-van Gent)

De secretaris:

(mr. J.J. Guijt)